

KULTURHISTORISKA FÖRENINGEN FÖR SÖDRA SVERIGE
REGIONMUSEET LUND

Dådet mot Kulturen har ett högt pris

I en insändare i Sydsvenskan den 18 oktober 2007 skriver Kulturens museichef Anki Dahlin och museets biträdande chef Björn Magnusson Staaf om det sabotage som gjordes mot fotoutställningen A History of Sex med bilder av Andres Serrano fredagen den 5 oktober 2007.

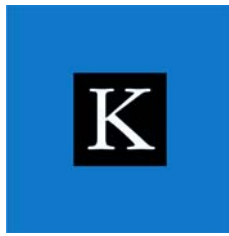
Kulturen i Lund har inte varit sig likt sedan attacken mot utställningen "A history of sex" fredagen den 5 oktober. Attentatet är i sin brutala våldsamhet att jämföra med det som förekommer till exempel vid ett bankrån. Fyra unga män, beväpnade med yxor och kofötter, tvingade ut besökare och personal, krossade och högg därefter sönder flera av Andres Serranos konstverk.

Detta var inget vanligt fall av vandalisering. Ingen blev tack och lov fysiskt skadad av våldet, men hot om våld kan skada på andra sätt. Sympatitvringarna för Kulturen den senaste tiden har varit många. En del känslor har färgats av djup ilska inför dådet. Vi i Kulturens ledning har varit tvungna att koncentrera oss på hur vi går vidare efter attentatet.

På den film som förövarna lade ut på nätet uttalas hot om vidare tillslag mot Kulturen om utställningen fortsätter. Det säkraste valet hade därför i det korta perspektivet varit att stänga utställningen. Men vart hade ett sådant beslut kunnat föra i ett längre perspektiv? Nästa gång nazisterna hotar ställer de kanske krav på att Kulturen stänger den permanenta utställningen om koncentrationslägerfångarna från Ravensbrück? Om vi ger efter för våldet löper vi risken att utsättas för mer.

Det råder stor enighet bland personalen på Kulturen att låta utställningen fortsätta. "A history of sex" kommer i fortsättningen att bevakas av säkerhetsvakter.

Någon kan tycka att vi överdriver faran, men om vi inte tog det på allvar och något skulle hända vore vi ansvarslösa. Attentatet mot Kulturen är ett terrordåd.

De förstörda bildverken vittnar om hur extremister i dagens Sverige med hjälp av öppet våld försöker ingjuta skräck för att uppnå politiska mål. Ideologiska bevekelsegrunder må skifta, terrorn som metod är dock alltid den samma. Kulturen är en del av det öppna samhället och det öppna samhället får inte ge efter för terror.

Vi har dock inte enbart fått sympatyttringar efter det som har hänt. Enstaka brev som hyllar dådet har skickats till Kulturen. En del har menat att skattemedel inte borde gå till att arrangera utställningar som "A history of sex". Detta kan man ha olika åsikter om, men i sammanhanget bör påpekas att "A history of sex" är bekostad med hjälp av sponsormedel, liksom de flesta av Kulturens tillfälliga utställningar.

Den bevakning och extrabemannning som vi nu tvingas sätta in måste vi dock ta från andra verksamhetsmedel som är bekostade av skattemedel. Kultur är billigt i jämförelse med hur dyrt det är att skydda sig mot terror. Vi tvingas därför tyvärr inskränka på de tider då utställningen är öppen. Kulturen har helt enkelt inte råd att betala hela den nota som säkerheten kräver om vi skulle ha öppet som vanligt. Vilka konsekvenser får attentatet för Kulturens framtid? Under 2007 har vi, liksom tidigare år, visat flera utställningar som varit en utmaning mot den typ av extremister som slog till mot Kulturen. Möjligen valde gärningsmännen att slå till mot "A history of Sex" eftersom man trott sig kunna vinna populistiska poänger. Av vissa insändare att döma verkar strategin tyvärr inte ha varit helt utan framgång.

Fredagen den 5 oktober passerades en gräns som ändrar förutsättningarna för vårt sedvanliga museiarbete. Har vi råd att fortsätta att ha utställningar som tar upp känsliga ämnen? Svaret är givet. Det måste vi kunna. Kulturen skall vara en plats för både lek och allvar. Här skall alla känna sig trygga. Till oss är alla välkomna som ställer upp på det öppna samhällets villkor.

Anki Dahlin
chef för Kulturen

Björn Magnusson Staaf
biträdande chef för Kulturen